

ДОБРУДЖАНСКИ

ГЛАСЪ

„GLASUL DOBROGEAN“

Органъ на Българското малцинство в Румъния
125, ВАРНА, Градската библиот. НТЪ
300 лей
за 6 месеца 160 „
Glasul Dobrogean Elisabeta 4 Bazargic

ЛЪЖЪ ОТЪ МИНАЛОТО

В този брой започна редовно въ „Добруджански гласъ“ да излизат някои отъ най-важните и достойни промишлените наши прадеди, живели въ тъмната епоха на турското владичество, да отстоятъ правата на свободитѣ на българския бегли историци и наброски на нашитѣ велики ще видятъ съ беззаветна преданостъ, съ каква горещостъ и съвършено истинно, отъ най-бедното до най-богатитѣ, отъ прѣститѣ до най-блѣнитѣ и отъ най-малкитѣ до най-големитѣ наши предци, велики сж градици, а по тухла здрава страда на опазване и охраняване българския бунтъ, нито съ мисия да разрешава голѣми международни въпроси, а съ прилежностъ, внушаваща уважение и уважение на едно

благородно чувство и голѣмо съзнание, тия почти безименни творци на най-славната епоха отъ нашето минало, сж внасяли своята безкористна дань предъ свѣтилището на общитѣ български интереси.
Нека този лъжъ, който отвождаме отъ тъмата на една забравена епоха, осветли нашитѣ друмища и ни напъти по-най-правилната посока, по която ще можемъ да отстоимъ и ние безспорнитѣ права на безупрѣчни граждани на страната, въ която живѣемъ,
Нека този лъжъ стопли сърцата ни съ благороднитѣ чувства, които сж вълнували великитѣ ни предшественници, за да ни направятъ способни за дѣло, съставляващи въ бждни дни гордостта на нашитѣ потомци!
Който не е способенъ да пази и тачи собственото си достойнство, не може да цени и чуждото!

ДО КОГА ?

Г-нъ Бацария отъ в. „Диминяца“ на уводно мѣсто говори за голѣмата толерантностъ, която се проявява въ нашата страна къмъ малцинствата.
Въ в. „Универсулъ“ се изнася една небивала измишльотина за „нови комитаджийски нападения, улеснявани отъ българското ириденгистическо население, което е станало ятакъ на разнитѣ подозрителни елементи и държавни врагове“. Тази отвратителна лъжа е съобщена, за да се има поводъ за едно хищно предложение:
„да се взематъ най-строги мѣрки спрямо мястното българско население, което трябва да почувствува силата на организираната държавна власт“.
И това се говори въ моментъ, когато се водятъ преговори отъ характеръ да изяснятъ отношенията между две съседски страни, следъ като станаха събития, каквито станаха въ силнстренско, следъ като не може да се посочи нито единъ фактъ като действителна улика въ нелоялностъ противъ българското население отъ Четиригълника.
Или точно тази наша прекалена лоялностъ е прицелната точка на самозабравилитѣ се шовинисти отъ столицата?

Малко безгрижие!

Хейда, а, а, ... „капитанитѣ“ на чистия румънски шовинизирани национализъмъ излъзоха отъ другъ джинсъ; претендирацитѣ се за голѣми румънци, като Кодрану и др., които образуваха страшниятъ фронтъ противъ всички румънски граждани отъ чуждъ произходъ, излъзоха по бащица и по маичина линия чисти

румънци, полицаи и др., но само не и румънци!
И нашитѣ голѣми патриотари иматъ своята етническа историйка, но тѣ сж за извинение, защото сж отъ недрата на Балканския полуостровъ: гърци, албанци, българи, сърби, иматъ малко нѣщо аромънско, и нищо румънско... Но патриоти!

Злокобна вестъ

Министерството на просвѣщенieto е разпратило до всички български частни сръдни училища идентична заповѣдь, подписана лично отъ м-ра д-ръ К. Ангелеску, съ която нарежда „всички ученици, които по каквато и да е причина не сж се явили на изпитъ предъ официалнитѣ комисии, да се повърнатъ въ оня класъ, за който сж дали изпитъ. Въ противенъ случай учебнитѣ заведения, въ които се кохстатира, че не е изпълнена заповѣдта, ще бждатъ веднага закрити, а ръководителитѣ имъ теглени подъ отговорностъ предъ постоянния съветъ къмъ министерството“.
Известно е, че даването на изпититѣ, за които се говори въ горната заповѣдь, стана задължително е д в а преди две години. Въ нашитѣ частни сръдни училища има ученици отъ 8 години. Споредъ

горната странна заповѣдь следва тия ученици да бждатъ върнати въ първия класъ.
Отъ друга страна, Постоянния съветъ къмъ м-ството на просвѣщенieto се изказа преди 8 месеца въ благоприятенъ за нашитѣ училища смисълъ, но неговото решение не получи гласностъ.
Изобщо, тази заповѣдь е равностилна съ затварянето на нашитѣ сръдни училища.
Понастоящемъ ръководителитѣ на просвѣщенieto ни дѣло се усилено занимаватъ съ създаденото положение.
На края дължимъ да подчертаемъ, че г-нъ м-ръ Ангелеску заяви предъ последната делегация, явила се предъ него, че „ще затвори всички български училища отъ Румъния, ако България не открие училища за тамкашитѣ румънци“.

България и Балканското споразумение

Универсалното положение на деня се забива, които сж изненадваща налагатъ все по-тановище на отдѣлржави. Така, понае фронтонетѣ въ сж определени.
Ското споразумение, въ-вече чувствува тяна приближавашитѣ международни събития сж отъ сждбноо характеръ, търси възта да уякчи своитѣи да доде възможда привлече и Българско отношение м-ръ председателъ сасъ, е заявилъ наителитѣ на печата:тата на Балканскоумение винаги еа България“.
е, се искатъ редицаотъ жизненъ характеръ, които йа да стои на стра-

на отъ Балканското споразумение. Последното още се придържа въ положение на победителъ. Обратно диктуватъ, обаче международнитѣ събития, които сж всѣки изминатъ денъ клоиятъ къмъ опредѣлената политика на България. Балканското споразумение има всичкия интересъ да има България на своя страна, защото като се остави всичко на страна, България е важенъ политически лостъ въ Балканския полуостровъ. Безъ нея Балканското споразумение не е въ своята цѣлостъ.
Великата китайска стена ще бжде съборена
Споредъ едно съобщение отъ Шанхай, японцитѣ почнали да събарятъ частъ отъ историческата китайска стена. Отъ материала й щѣли да строятъ казарми.

Италия укрепява Албания

Споредъ съобщенията на грѣцитѣ вестници и една телеграма на в-къ „Льо Танъ“, въ Албания е пристигнала една военна италианска мисия, която била натоварена да съблюдава постройкитѣ по укрепяването на Валона. По тоя случай, ежедневно пристигали въ Албания отъ Италия голѣми количества военни материали.

Абисинскиятъ императоръ ще мине презъ Румъния?

Споредъ частнитѣ съобщения на румънския печатъ бившиятъ императоръ на Абисиния, наскоро щѣлъ да мине презъ Румъния за Женева. Той щѣлъ да пристигне съ параходъ въ Констанца, отъ кждето съ влака щѣлъ да отпътува за Швейцария.

Неуравновесени хора

Шовинистическата преса, на чело съ „Универсулъ“ върши една пагубна, освенъ за българското малцинство, но и за самитѣ интереси на страната, долнопробна кампания. По поводъ залавянето на някакви си дезертьори въ Дуросторски окръгъ, „Универсулъ“ иска да се накаже цѣлото българско малцинство. Пенемъ, споредъ плиткитѣ разсждения на кореспондента на „Универсулъ“, било доказано вече, че българското население безрезервно подкрепяло комитаджийцитѣ, то непременно трѣбвало да се взематъ и

ки противъ цѣлото българско население отъ Нова Добруджа.
Подобни болезнени писания може да съчинява всѣка развинтена фантазия, но тѣ да бждатъ допуснати да се печататъ въ единъ сериозенъ вестникъ, за какъвто м и н а в а „Универсулъ“ е просто за изумяване.
Ако има престѣпление, то затова има закони, има правосъдие, което поставя всѣкиго на мѣстото му.
Чети днесъ в-къ
Добруджански

Печатница „ИЗВОРЪ“

ул. „Пр. Елизабета“ № 4 — гр. Базарджикъ

ИЗПЪЛНЯВА ВСЪКАКВИ ПЕЧАТАРСКИ ПОРЪЧКИ :

Търговски регистри, фактури, бланки, плика;

УЧЕБНИЦИ, ВЕСТНИЦИ, СПИСАНИЯ,
КНИГИ; ВИЗИТНИ КАРТИЧКИ, СВАД-
БЕНИ БИЛЕТИ, НЕКРОЛОЗИ И ПР.ПР.

РАБОТА СЪ ВКУСЪ, БЪРЗА И ЧИСТА

Цени общодостъпни

ИЗЪ МИНАЛОТО

(Малки бележки за голъми дѣла)

Ние имаме живи примѣри дѣсъ отъ такива родолюбци Болгари, кои струвжтъ добро, защото е добро, и не изисквжтъ тытули и условия!

Г. С. РАКОВСКИ

Стефанъ Богоровъ, наречень отпосле Богориди е заемалъ най-висшитѣ постове въ турската ерархия: билъ е губернаторъ на о-въ Самось, а после бива повиканъ въ Цариградъ за съветникъ на султана. По настояването на Ст. Богориди билъ назначень за неговъ замѣстникъ въ Самось пакъ българинъ — Гавраилъ Кръстевичъ.

Върѣйки това си високо положение той никога не е забравялъ, че е българинъ.

въ Цариградъ и е възпитавалъ въ дома си млади българчета; застъпвалъ се е на всѣкъде за българитѣ, безъ знанието на грѣцкия патриархъ изкарва султанско ираде за възврѣщане заточения отъ патриарха еъ св. Гора архимандритъ Иларионъ Ст. Макариополски; успѣва да вземе ферманъ за постройка на българска църква въ Цариградъ, за която подарява къщата и двора си дѣ Фенеръ и 40 хиляди гроша.

Въ негова честь патриар-

хтъ бива принудень да изпрати двама грѣци-владици, знаещи славянски езикъ да освѣтятъ въ съслужение съ българското духовенство първата българска църква въ Цариградъ. Следъ службата Стефанъ Богориди, заедно съ владичитѣ се изкачва и българитѣ-първенци се качили въ обширнитѣ стаи, останали надъ църквата и казалъ:

„Вие всички знаете, че азъ съмъ българинъ отъ Котель, всѣкога обичалъ съмъ най-сърдечно народа си, комуто желая да направя добро, колкото ми иди отъ-ръце, радвамъ се, като ви гледамъ съгласни въ вашитѣ начинания, трудете се и работете за напредъка на народа ни. Дано Богъ подари и мене още малко животъ да видя изпълнено онова, което желаямъ всички“.

Дармата грѣцки владичи с-сгавали като грѣмнати отъ тази тѣй тържественъ изповѣдь на Султанския съветникъ зу рода си.

Българчета въ императорското медицинско училище — Презъ 1858 год. г. Николай П. Тѣпчилешовъ, съ цель да въведе въ Цариградското медицинско училище момчето на Славия Казанджоглу отъ Пловдивъ, направилъ едно прошение до тогавашния воененъ министеръ Риза паша, съ което го молилъ да заговѣда на директора на медицинското училище да приеме момчето въ това училище. Пѣтъомъ го постигналъ Неделко Баркаловъ и запиталъ, какъвъ е този арзухалъ. Г-нь Н. П. Тѣпчилешовъ му съобщилъ намѣренieto си. Баркаловъ, му възразилъ и казалъ: не тѣй, не така да не правимъ. Ти и-

манъ познати отъ направилъ едно прошение до великия Везиръ, което чрезъ твоя Мустафа хюрдарица му, и да се прислава не е — 20 момчета българ предметиото училище има тамъ грѣци, стрѣси. На г. Н. Тѣпчилешовъ се поправилъ това, и виждало невъзможно мливо отъ страна на то правителство, какъ изло и съ коллективнo шение за сѣзната не презъ май 1958 г. по ването на Гавраилъ Крѣд-ръ Захарий Стру Гешоголу и Костадинъ сформирувана е самата си преди 8—9 год. ска община“ подана султанъ Абдулъ-Медно прошение, съ което кало между другото

ТА НА МАЛЦИНСТВАТА

МАЛЦИНСТВЕННИЯ ФРОНТЪ

НИЩО НОВО...

всички фронтове въ конференции, нищо ново за малцинственния фронтъ. Малко съобщения, Балканско спомение, О.Н. — Съвета на 15 и т.н. и мн. тия институции сж да се занимават малцинствени въпроси, ама че тия институции последни няколко дни. На конференции се говори за правда, редъ и човечни идеали, за несъществуване на националните чувства, за реалността въ Европа и каква частта от националните чувства на дадени малцинства? Нацията може да се привързано нацията си, отколкото малцинството? До обратното, че малцинствата сж много и въ националните чувства, отколкото малцинствата. Затова нямат право малцинствата да се гордѣят съ по-високо национални чувства. Значително, когато се на различните комитети, соглашения, спомение, О. Н. и прочее, се дава правото на да бждат повече, а по-малко патриоти

къмъ народността си. Народността малцинствата сж най-големият националист и съ право биха изявили претенции на равноправи. Само че никой не ги зачита за нищо. Повече от 4—5 месеца не е направено нищо за тях. Не сж повдигнати тяхните жизнени и належащи въпроси предъ общественитъ и международни институции, не се е застъпилъ никой за тях, нито пъкъ нѣкой чувства необходимостта да бждатъ тѣ обезпечени. За всичко това малцинствата държатъ смѣтка не за отмяне, а за засвидетелстване на една истина, която не може да се оспори.

Денътъ на героитъ

Европейската касаница, въ която човѣшката цивилизация поднесе като жертва на Бога на войката милиони здрави човѣшки същества, наречена още Великата война, остави на човѣшкостта едно празненство — колкото велика, толкова и тжжно — празникътъ на героитъ, или деня на Неизвестния войнъ. Този празникъ, минатъ въ светия календаръ на 24 май, трѣбва да се постави надъ всички други празници отъ годината. Той е много великъ по своето значение;

Задължителното военно обучение въ Австрия

Отъ Виена съобщаватъ, че специалната наборна комисиия щѣла да почне да работи въ началото на м. юний. Първиятъ наборъ, следъ въвеждането на задължителното военно обучение въ Австрия, ще съставляватъ младежитъ родени презъ 1915 год.

Анти Павелчъ освободенъ

Отъ Римъ съобщаватъ — Следъ година и половина затворъ, италианскитъ власти пуснаха на свобода терориста Анте Павелчъ, замѣсенъ въ марсилския атентатъ, въ който бѣха убити кралъ Александъръ и Баргу.

Италианския сенатъ гласува въ анексирането на Абисиния

Римъ — На 16 т. м. сенатътъ гласува законитъ за анексирането на Абисиния съ абсолютното болшинство гласове. Въ заседанието сж присѣствували г. Мусолини и Пиемонтския принцъ.

Наши бележки

Защо ни пъкъ!...

Въ Базарджикъ имахме, най-после, за помощникъ-кметъ единъ българинъ. Депутатъ и сенаторъ не ни дадоха (тия работи се раздаватъ по нашенско, а не се избиратъ!) за председател на нѣкоя камара и дума не стана, но помощническото мѣсто въ общината ни дадоха. Пъкъ и направиха хатѣра на всички и на турцитъ, и на арменцитъ и на... кого ли не! Но нали ни върви на куцулукъ: съ последния законъ за административната реформа се ограничава числото на помощникъ-кметоветъ за окръжнитъ градо-

ве на двама. До сега бѣха около 4—5 души. И разбира се, първия жертванъ стана българина. За турчина не се позволи дума да се каже, а друга — румънеца е... Научаваме, че на бай Георги сега ще му даватъ подпредседателското мѣсто въ... търговската камара, нѣщо, като министеръ безъ кола и безъ шефъ на кабинетъ. Малко прахъ хвърлиха въ очитъ ни. И после все на под... ни върви. Нещастно племе съ още по-нещастна участъ!...

Къмъ коопериране

Кооперативното дѣло у насъ е слабо познато. Нѣколкото селски и градски кооперации, въ едно скоро време бидоха закрити, или които останаха поддържатъ своето съществуване съ последни сили. Къмъ това дѣло което е взело вече общи размѣри въ цѣль свѣтъ, у насъ се гледа като на институция, която служи за целитъ на известни лица. И наистина, провалата на нѣколкото коопера-

тиви усилиха съмнението въ населението, какво, отъ тѣхъ ползата е за ограничено число лица. Напоследъкъ въ града ни е образувана една малка потребителна кооперация, подъ името „Хигиена“. Усилията и старанията на инициаторитъ говорятъ, че тѣ ще успѣятъ въ наченатото дѣло. Тѣ успѣли да я узаконятъ, наели една фурна [Д. Ангеловъ], издействали споредъ закона, да бжде освободена отъ всѣкакви данѣци и фабрикуваниятъ хлѣбъ ще се продава на по-евтина цена, ако могатъ да се освободятъ и отъ хлѣбнитъ марки. Фурната наскоро ще почне да работи. За резултата ще се повърнемъ.

Чети в-къ Добруджански гласъ

българи за учения въ императорското медицинско училище. Гаята-Сарай, но не се даде. Но да се опитамъ, въ той въ прелпие да се даде такова прошение, което даде на Великия Везиръ наша съ препорука на Мустафа бей. Везиръ препратилъ това прошение въ министерството на външнитъ работи, където сж по-големия спънки, най-после отъ двама отъ членоветъ които били гърци и че другитъ му членове, и председателъ му, и искането на нищо прогивозаконитъ, обаче, не можали да думата б у л

г а р ъ милети какво значала. Тогава Тжчилешовъ поръчалъ въ Шаркой [Широтъ] едно хубаво седжеде (килимче) за Мустафа бей и единъ хубавъ килимъ за председателъ, които пратилъ по принадлежностъ, придружени съ по едно каче сибирско масло, въ коначитъ имъ. Два-три дни следъ този подаръкъ, председателътъ повикалъ г. Тжчилешовъ и го запиталъ да му обясни, какво значило това б у л г а р ъ милетъ, не е ли все едно съ у р у м ъ милетъ. Не, казалъ г. Тжчилешовъ, не, българъ милети е едно население съвсемъ различно отъ гърцкото. Първо то си има свой езикъ, свое писмо и обitava по-големата частъ отъ Румелия, (тогава цѣла Европейска Турция се наричала Румелия) Нишъ, Видинъ, София, Юскюпъ, Фи-

бе Търново, Русчукъ, Сливенъ, Тулча и пр. И азъ самъ, прибавилъ той, съмъ българинъ отъ Калояръ, Флибешки самаякъ. Тѣй ли? — казалъ председателътъ, хайде иди си, работата ти ще се тури на редъ. Зарадвавъ до уши г. Н. П. Тжчилешовъ се върща въ Балъ-капанъ, гдето разказва за станалото на българскитъ първенци: Хр. П. Тжчилешовъ, Д. Гемюглу, Г. Золотовичъ, Хр. Караминковъ, Г. Кривостевичъ, х. Николи Минчоглу и др. Насърчени отъ това, всѣки единъ отъ тѣзи първенци почналъ да действа отдѣлно въ тая смисель и всички чакали съ нетърпение да видятъ, какъвъ край ще вземе почнатото дѣло, на което началителъ не оставаше на мира своя Мустафа бей, когото

отъ време на време все възблагодаряваше съ нѣкакъвъ бакшишъ. Въ началото на септемврий 1858 год. Мустафа бей донася молбата на г. Н. П. Тжчилешовъ, че въ благоприятна смисель за българъ милети една мазбата (протокола) се подписала и се изпратила на султана Абдулъ Междата за издаването на е но праде (указъ), което действително не закъснѣ и да излѣзе на 10 сжний, септемврий и се събщи на българитъ-първенци чрезъ особенъ чиновникъ, че императорското правителство милостиво заповѣда на военния министеръ Риза Паша, да се приематъ 15 момчета отъ българъ милети за ученици въ императорското медицинско училище, гдето се е вече и съобщилъ това разпореждане.

Възх теи отъ радостъ българскитъ първенци, не толкова, че се позволяваше за пръвъ пътъ да се приематъ българчета въ медицинското училище, колкото, че се поменува името б у л г а р ъ милети въ едно султанско праде, прибръзаха и избраха по-подходящи за това училище отъ нахолящитъ се въ Цариградъ българчета, повикаха даже и отъ втнъ повече и отъ колкото трѣбваше. Изгубенъ е часовникъ „Омега“, съ сребърна верижка, на 2 май т. г., вечерята въ театръ бивши „Орентъ“, ресторантъ „Ду-росторъ“, или по улицата за Дунавската градина. Който го намѣри и го преляви на г. Томо Бозевъ — Силистра, ще получи голѣмо възнаграждение.

Идеята за балканско

единство у българитѣ

III. Дейността на Георги Раковски

отъ Д. Н. МИНЧЕВЪ

Благодарение на Георги Раковски [1821 — 1867], българското освободително дѣло изниква по-ярко предъ очитѣ на Европа. Раковски „една отъ най-любопытнитѣ личности на българския революционенъ романтизъмъ на възрожденето“ [1], дава не само насоки на революционното движение, но и го поставя на здрави основи. Георги Раковски е той, който почва „откритъ борбъ съ турккото правителство чрезъ пресъ-тж и сабижъ-тж“, и остава вѣренъ на решението презъ цѣлия си животъ. 2]

Въ 1856 г. той е въ Нови-Садъ и влиза въ свръзка съ мнозина сърби. Тукъ Раковски издава в-къ „Българска Дневница“, съ указаната помощъ отъ д-ръ Д. Мелаковичъ, издателъ на два сръбски вестника. По този начинъ той става привърженикъ за едно политическо споразумение съ сърбитѣ.

Презъ 1860 г. Раковски иде въ Бѣлградъ. На 1 септември издава първия брой отъ седмичника „Дунавски Лебедъ“, чрезъ който защитава българската национална кауза. Намѣрили се нѣкои заинтересовани сръби, които почнали да мълвятъ, че българитѣ сж привърженици на Панславизма. На това Раковски отговаря чрезъ „Д. Л.“, че: „Българския народъ нищо не знае, нито иска да знае за панславизъмъ“. 3] Какъ се обяснява това? Не само Раковски, но и Каравелови и Ботеви сж били привърженици на демократическитѣ идеи, като сжщевременно сж били подъ влиянието на социалнитѣ схващания на рускитѣ интелектуалци: Чернишевски, Писаревъ и други.

Раковски виждайки, че Турция е далечъ отъ идеята да даде граждански права на българитѣ, започва явна борба. Той вижда, че самички българитѣ не биха извоювали свободата си. Затова Раковски търси приятели и подкрепители на българската кауза, измежду съседитѣ на България. Намира за умѣстно да работи съ сърбитѣ, да влѣзе въ сношения съ тѣхния князь Михаилъ Обреновичъ и се съгласява даже да приеме идеята за балканска федерация. 4] Главното негово условие било: пълно равенство между съставнитѣ народи на тази федерация.

По това време, сръбската столица е била нѣщо като центъръ на българската емиграция. Въ Бѣлградъ Раковски правелъ приготовления за по-вдигане на едно общо българско въстание. Тукъ сж били събрани много българци

доброволци готови да пожертвуватъ живота за отечеството си. Образувана била „Българска легия“. Тѣмко тогава, 1862 г. избухва остъръ сръбско-турски конфликтъ. Войната изглеждала неизбѣжна. Князь Михаилъ III искалъ да спечели пълна независимостъ. Сърбитѣ въоръжаватъ българитѣ легионери. Тѣ веднага заематъ позиции противъ турцитѣ и показватъ голѣма храбростъ на бѣлградскитѣ барикади. 5] Българитѣ моого се надѣвали, че по този случай този конфликтъ да спечелатъ и свободата на своето отечество. Обаче какво става? Сърбитѣ отчасти сж задоволени, спора се изглажда. Сръбското правителство издава даже заповѣдь за разтуряне на Българската легия. Бързината на Сърбия да се споразумѣ съ турцитѣ и мѣрцитѣ противъ Легията, предизвикватъ огорчение и възмущение у българитѣ. Голѣма частъ отъ легионеритѣ напушатъ Бѣлградъ и идватъ въ Румъния. Самиятъ Раковски заминава отъ Бѣлградъ въ Неготинъ, септември 1862 г.

Види се, нѣкои нови обещания отъ страна на Сърбия, на които Раковски далъ голѣма вѣра, сж го накарали да забрави миналото. Презъ м. ноември и декември 1862 г. той се погрижва за пренасянето на 60000 пушки отъ Русия, презъ Румъния за Сърбия. Георги Раковски наново заработва съ сърбитѣ за българската кауза. Той симпатизиралъ князь Михаилъ, ималъ е пълно довѣрие въ него поради славянофилството му, билъйки носителъ на идеята за обща акция на славянитѣ и за единно южнославянско царство. 6] Както казахме и по-рано, Раковски не е билъ чуждъ на такава една идея.

Политическитѣ обстоятелства, появили се още въ началото на 1863 г., каратъ Раковски да види въ тѣхъ удобния моментъ за реализиране на мечтата му: общъ християнски съюзъ на всички балкански народи противъ турската империя. Отношенията на Турция съ нейнитѣ околни васални държави: Сърбия, Румъния, Черна-Гора сж много изострени. Раковски става дипломатически агентъ на идеята за образуване на християнски балкански съюзъ. По поръчението на князь Михаилъ, презъ пролѣтъта на 1863 г., Раковски отива при черногорския князь Николай Петровичъ да сондира мнението му по този въпросъ. Черногорския владетелъ приема съ радость предложението. Отъ Черна-Гора, сега по желание-

„ВЪСТЪ“

— Централниятъ комитетъ на украинското малцинство ни запитва къде е центъръ на организацията на българското малцинство отъ Румъния, за да поиска чѣкоп сведения отъ него.

Множество сънародници отъ разнитѣ краища на Кралството ни запитватъ сжщо за центъръ на българитѣ.

Уви! Нѣма никакъвъ български центъръ, защото нѣма и организация на българското малцинство отъ Кралството!

— На 17 т. м. въ Констанца се свика областното добруджанско събрание на нац.-църквиската партия. Повече отъ 20 хиляди души бѣха въ спортното игрище. Бѣха представени съ делегации отъ хиляди партизани калиакренски и тулчански окръзи. Дуросторски окръгъ, който ще присъствувва на областното събрание въ Букурещъ, е изпратилъ само една делегация отъ 100 души.

Събранието се е председателствувало отъ г. Михай Поповичъ, шефа на трансилванската организация. Говорили сж г. Ионъ Михалаке, д-ръ Лупу, Т. Ташка и др. Представите-

то на князь Николай, Раковски отива въ Атина, за да узне мнението на гърцитѣ. Отъ срещитѣ, които ималъ съ високопоставенитѣ лица въ Атина, забелязалъ, че макаръ гърцитѣ да сж възхитени отъ идеята за общъ християнски съюзъ на балканцитѣ, обаче, тѣ показали известна резервностъ. Идеала за Панеленизъмъ витаелъ още надъ тѣхъ. Гърцитѣ мечтаели за възкресяването на бившата византийска империя, въ която да влиза цѣла балканска Европа. При все това, Раковски е ималъ убеждението, че по-още може да образува единъ времененъ съюзъ. На връщане той се отбива въ Цетина и Бѣлградъ, докладвайки за резултата на мисиата си.

1) Nicolai Dontchev — Influences étrangères dans la littérature bulgare. Première partie. Sofia 1934. Стр. 36.

2) Д-ръ Боби Петровъ — Биография на Георги Стайковъ Раковски. София 1910. Стр. 81.

3) Д-ръ Б. М. Андреевъ — Българскиятъ печатъ презъ възрожденето. София 1932. Стр. 97.

4) Ibid. Стр. 98.

5) Д-ръ Боби Петровъ — Ibid. Стр. 147.

6) Ibid. Стр. 160.

7) Ibid. Стр. 162.

ли на калиакренски окръгъ не сж биле допуснати да говорятъ нито на събранието, нито на банкета.

При дефилирането делегацията на Калиакра се е водила отъ подпредседателя г. Евгениу Замфиролу. Г-нь Гафенку е билъ на банкета на в. „Аргусъ“ чиито директоръ е.

— Състояниятъ се футболенъ мачъ на 17 т. м. въ Констанца между футболнитѣ първенци „Глория“ — Базарджикъ и „Марина“ — Констанца, завършилъ съ резултатъ 7:3 въ полза на „Марина“.

— Мачътъ между мѣстнитѣ спортни д-ва „Добруджа“ и „Венера“, игранъ оня денъ въ мѣстното игрище, завърши при резултатъ 1:1.

— Наскоро ще се пуснатъ въ обръщение нови сребърни монети отъ по 100 лей. Старитѣ монети постепенно ще бждатъ оттеглени. Освенъ това ще се пуснатъ въ обръщение нови никелови монети отъ по 50 лей.

— Завчера, 17 т. м. въ помѣщението на мѣстната Земеделска Камара се откри „винената изложба“, мѣстно производство на различни сортове вина. Хуба-

вата уредба прави впечатление.

— Въ Констанца арестувано лицето Али отъ Силистра, взималъ отъ изселените турци по 3—50 като ги излъгалъ, ги изсели безъ паспортъ формалности. Понали въ Констанца Али оставилъ на излъганитѣ емигранти да си помнятъ живи документи да не страната, но бловенъ.

— Въ Балчикъ и на се строятъ нови. Отъ година на годата западни добруджалове се издигатъ курортни центрове.

— Споредъ сведения отъ селата, благоние благоприятното посевитѣ се намиратъ отлично състояние.

500 лей възнагражд

На 12 т. м. отъ падо Варненското посеще е назначалъ 5 год. кодробенъ, костюмъ черга опаска, на края мазана. Кѣйто знае кѣдмира и събщи на стому АНАСТАСЪ КАЗУл. „Варненския пътъ ще получи 500 лейвъзденение.

Малко успокоение

Ние, эле набеденитѣ румънски граждани отъ български произходъ, осмѣляваме се да канимъ широкото и просвѣтено румънско обществено мнение внимателно да следи полемиката между голѣмитѣ столични ежедневници: отъ една страна „Диминяца“ и „Адевърулъ“, а отъ друга — „Универсулъ“.

Ние, эле набеденитѣ по всички направления, сега можемъ малко да поотдохнемъ, за да успокоимъ грѣшитѣ си души.

Полемиката между горнитѣ вестници, изкара на бѣлъ свѣтъ патентованитѣ патриотари и родолюбци, които били такива само на книга (чети „Адевърулъ“ отъ 19 май). Сега вече нѣма защо да се удивляваме, когато четемъ невреми и некипели въ „Универсулъ“,

по адресъ на българско малцинство. Този вестникъ тѣ шумно, иго естиво разлаващати кой е националкой е патриотъ и работи противъ интересъ румънския народъ. виждаме отъ „Адевърулъ“ че самия той е тѣр съ бедността на чисти румънци, съ извлеча материалнига. „Адевърулъ“ и „вняца“ изнасятъ поощи факти. Четейки намъ ни се повелявако успокоение, защото санитѣ червословия адресъ въ „Универсега става ясно, писани истинна отационално чувство, то имало да се обра други „национални вери“

Тѣй пише „Адевърулъ“